

kteréžto oprávnění neleží v oboru její územní berní pravomoci, nýbrž jeho obsah a rozsah má základ v koncesní listině, již bylo obci propůjčeno právo vybírat poplatky mýtní a dlažební k plnění a úhradě úkolů zák. čl. I:1890 sledovaných (§ 85). Dlažebné, mající základ v koncesi udělené podle zák. čl. I:1890, není — jak nss vyslovil již ve svém nálezu Boh. A 8062/29 — svou právní povahou poplatkem obecním, o jakém jedná ob. fin. nov. č. 329/1921 Sb., nýbrž je poplatkem sui generis, který přes mnohé podobnosti s obecním poplatkem dlažebním vymyká se z pojmu obecního poplatku ve smyslu ob. fin. nov. č. 329/1921 Sb. Běží tedy o poplatky od sebe podstatně odlišné a nelze proto ustanovení zák. čl. I:1890, když platný právní řád tak nestanoví, ani přímo, ani analogicky aplikovati na dlažebné, vybírané obcí podle § 28 obec. fin. nov. č. 329/1921 Sb. Nelze proto ani na toto dlažebné aplikovati osvobození bodu 8 § 99, které zák. čl. I:1890 co do placení dlažebného podle tohoto zák. čl. stanoví. Odporuje tudíž zákonu právní názor žal. úřadu, že při vyměřování dlažebného vybíraného městem Lučencem podle obec. fin. nov. č. 329/1921 Sb. je přihlížeti k osvobozením od dlažebného uvedeným v § 99 zák. čl. I:1890, a nezbylo, než nař. rozh. založené na tomto nesprávném právním názoru zrušiti podle § 7 zákona o ss.

Č. 12.651.

Monopoly, regály. — Řízení správní. — Řízení před nss: * Odepření licence k pěstování tabáku na Slovensku není rozhodnutím neb opatřením ve smyslu § 2 zákona o ss.

(Nález z 20. listopadu 1936 č. 14.743/34.)

V ě c: Mikuláš O. v Bagotě proti výměru ústředního ředitelství tabákové reže v Praze z 11. května 1934 o povolení k pěstování tabáku.

V ý r o k: Stížnost se odmítá pro nepřípustnost.

D ů v o d y: St-l podal u úřadu pro nákup tabáku v Komárně přihlášku k pěstování tabáku v roce 1934. Úřad pro nákup tabáku v Komárně, »řídě se oběžníkem ústředního ředitelství tabákové reže v Praze z 13. listopadu 1934 č. 27.004/1933«, nevyhověl rozhodnutím z 28. února 1934 přihlášce st-lově a povolení k pěstování tabáku neudělil. Jako důvody uvedl: 1. neoprávněné překročení povolené výměry (§ 7 odst. 5 předpisů o pěstování tabáku v Československé republice); 2. žadatel není československým státním občanem.

V odvolání namítal st-l, že podle československé ústavy je cizím státním občanům s podmínkou reciprocit zaručen výkon týchž práv jako československým státním občanům, v Maďarsku pak není předpisu, že se pěstování tabáku povoluje jen maďarským státním občanům.

Ústřední ředitelství tabákové reže v Praze rozhodlo výměrem z 11. května 1934, že na základě § 3 předpisů o pěstování tabáku v Československé republice trvá na svém rozhodnutí a odvolání nevyhovuje.

Zabýváje se stížností podanou do tohoto rozhodnutí, musil nss vzhledem ke své vlastní kompetenci (§ 4 zákona o ss) nejprve si ujasnit

otázku, je-li nař. výměr rozhodnutím neb opatřením úřadu správního podléhajícím ve smyslu § 2 zákona o ss kognici nss. V tom směru pak uvážil:

Stížností nař. výrok ústředního ředitelství tabákové režie jest odepřením licence k pěstování tabáku podle předpisů o tabákovém monopolu. Monopol ten byl v zemích dříve uherských zaveden cís. patentem z 29. listopadu 1850 č. 462 ř. z. Předpisy upravující tabákový monopol byly sice pozdějšími zákony měněny (zák. čl. XIV:1868, XLVIII:1875, IV:1876 a XLIV:1887), ale v celku setrváno bylo na monopolní úpravě zavedené svrchu citovaným patentem.

Podle těchto předpisů je tabák ve stavu surovém nebo zpracovaném předmětem státního monopolu, podrobeným výlučné dispozici státu. Nikdo nesmí bez povolení důchodkového úřadu tabák vyráběti (pěstovati), v případech zákonem stanovených zpracovati, způsobem v zákoně zapověděným používati nebo z ciziny dovážeti (§§ 1 a 2 cís. patentu č. 462/1850 ř. z.). K pěstování tabáku jest oprávněn jen ten, kdo k tomu obdržel úřední povolení. Přijetím povolení podrobuje se pěstitel tabáku důchodkové kontrole a všem předpisům vydaným pro pěstování tabáku, zejména je však povinen odvésti veškerou sklizeň důchodkovému skladišti (srov. § 15 zák. čl. XLIV:1887).

Tabáková režie, spravující monopol tabákový, je podle zákona č. 404/1922 Sb. a vlád. nař. č. 206/1924 Sb. podnikem spravovaným podle zásad obchodního hospodářství. Opatřuje-li si tudíž k účelům své podnikové výroby tabák jako surovinu a poskytuje za tím účelem licenci k pěstování tabáku, které jest jinak zakázáno a trestno, činí tak ve své vlastnosti podnikatele a nikoli jako nositel státní moci. Udělení nebo odepření takové licence má zde povahu pouhého prohlášení učiněného jménem státu jako strany při provozu tabákového monopolu. Nejde tedy o rozhodnutí nebo opatření úřadu správního naříkatelné stížností k nss ve smyslu § 2 zákona o ss (srov. též nález Boh. A 1123/22).

Č. 12.652.

Policejní věci: V policejním trestním řádě č. 65.000/1909 (R. T. 136/1909) není předpisu, který by bránil obviněnému uplatnit v odvolání z rozsudku I. stolice nové důkazy.

(Nález z 20. listopadu 1936 č. 16.315/36.)

V ě c: JUDr. Ivan M. v Rachově proti rozh. zem. úřadu v Užhorodě z 21. prosince 1933 o přestupku zák. čl. XL:1879.

V ý r o k: Naříkané rozhodnutí se zrušuje pro vadnost řízení.

D ů v o d y: St-l byl rozsudkem okr. úřadu v Rachově z 24. října 1933 uznán vinným přestupkem podle § 122 zák. čl. XL:1879, jehož se dopustil tím, že má v držení psa, o němž musí jako jeho majitel vě-